NR. 6 / VEEBRUAR 2020

Võru Lasteaed Päkapikk ajaleht

PÄKAPIKUTAJA

Päkapiku lasteaed tähistab viiekümnendat tegevusaastat

Anita Punamäe

Oleme Päkapiku lasteaias meie aja- ja elulugu ikka oluliseks pidanud. Juubeliaastatel oleme sirvinud hoolikalt koostatud kroonikaid ja taasmõtestanud oma tegemisi ja tulevikuplaane. Nii ka seekord – viiekümnenda sünnipäeva eel. Koostöö, avatus, ettevõtlikkus, tervisedendus, järjepidevus – neid väärtusi oleme viimastel aastatel eriti oluliseks pidanud. Koos perede ja kogukonnaga oleme pakkunud lastele erinevaid võimalusi spordiks ja liikumiseks.

Kõige pikema traditsiooniga sportlik pereüritus on olnud orienteerumismäng, mida on alates 2011. aastast aidanud läbi viia Võru Orienteerumisklubi.

Mitmeid kordi oleme perede spordipäeva korraldanud Võru Spordikeskuses, meeldejäävaks kujunes ühine jüripäeva tähistamine Rõuges jne. Pikaaegsed traditsioonid on perepäev Mängumaa, kabeturniir, õuesõppepäevad, erinevad töötoad, muusikalised lastelavastused, rahvakalendritähtpäevad, rahvatants.

Oleme ise oma kätega valmis teinud nii suuri kui väikeseid asju, ettevõtlikkust ja isetegemise mõnu ka lastele püüdnud edasi anda. Olulised teemad ühiskonnas on olulised ka lasteaias: keskkonnahoid, ohutus, tark tarbimine, meediakasvatus, põlvkonnalt põlvkonnale õppimine.

Ka nende teemadega saame edasi minna koostöös vanemate, vanavanemate, kogukonnaga. Suureks väljakutseks kujunebki tasakaalustatud arengukeskkonna loomine lastele, sest olulisi teemasid on palju, ootusi lasteaiale on palju, erinevaid võimalusi on palju. Lapsepõlv lapsele on aga üks ja ainus! Meie hool on see tasakaal leida, üha enam kuulates lapsi, toetades nende uudishimu ning andes piisavalt aega mängimiseks.

Seepärast küsime alati lastelt, mis neile lasteaias meeldib ja mis ideed neil on. Päkapikunõukogust oleme alati häid mõtteid saanud! Annangi siinkohal võimaluse lastel endal sõna sekka öelda!

Päkapiku lasteaed valmistub lasteaia juubeliks. Kui vanaks meie lasteaed saab?

Kristjan: 50 aastaseks ja Eesti Vabariik saab 102 aastaseks.

Mida te olete lasteaia kohta teada saanud?

Lisanne: Ma sain teada, et lasteaia aadress on Vabaduse 15 a ja et siin töötab personal. Näiteks logopeed ja õpetaja abid, õpetajad, kokad, võimlemisõpetaja ja muusikaõpetaja.

Saskia: Me joonistasime portreesid ja käisime neil külas ja küsisime küsimusi. Me alustasime lasteaia sünnipäeva tähistamist lasteraamatukogus näituse avamisega ja Metsavana konverentsiga.

Miks Metsavana tahtis korraldada konverentsi?

Lisanne: Sest metsa all on prügi ja loomad saavad haiget.

Saskia: Ei tohi üldse prügi viia metsa, prügi tuleb sorteerida ja prügist saab midagi teha.

Märt: Mina käisin nädalavahetusel vanaemaga metsas ja nägime klaasikilde ja paberit. Siis me rääkisime, et peaks olema selline silt, et ei tohi prügi tuua või peaks olema prügikastid.

Raamatukogus on lasteaia näitus, kes võiksid minna seda vaatama?

Saskia: Emad, isad, mammad, papad, õed, vennad ja kõik inimesed.

Kuidas te veel sünnipäevaks valmistute?

Lisanne: Harjutame laule, meil tuleb suur kontsert linna keskväljakul. Me läheme sinna rongkäiguga. Meil võiks seal olla suur eesti lipp kõige ees ja siis lasteaia lipp.

Kristjan: President võiks tulla ja linnapea.

Lisanne: Kõik inimesed võiks tulla.

Saskia: Laada võiks teha! Müüa seal suhkruvatti ja vahvleid ja teha näomaalinguid. Raha võiks anda lastekodule. Indias lastekodus ei ole elektritki!

Ja tead, me võiks ühe teatri teha saalis! Võiksime tuled kustu panna! Siis võiks seal valguspäkapikud olla.
Lisanne: Saali võiks teha India dzungli!
Laste pidu tuleb saalis kindlasti! Aga saalis tuleb meil ka sünnipäevakohvik. Sinna saate tulla koos perega ja kutsutud on ka lasteaia vilistlased ja endised töötajad.
Lisanne: Meie oleme seal võib-olla teenindajad. Ja küpsisekoogi teeme.
Õuepäev tuleb ka, siis saate hästi kaua olla õues, isegi lõunasöök on õues. Mida te tahaksite õues teha?
Kristjan: Kulli mängida ja võidu joosta. Kas magame ka õues?
Seekord ei maga õues aga soojema ilmaga ju võiks! Aga mida te lasteaiale sünnipäevaks sooviksite?
Kristjan: Kallistusi!
Märt: Et lasteaed oleks korralikum ja seal oleks rohkem lapsi.
Kristjan: Lasteaias võiks olla rohkem lahedaid mänguasju ja iseteenindavad robotid.
Lisanne: Lasteaias võiks olla diskokera, bassein ja liumägi.
Saskia: Keerlev liumägi võiks olla basseinis!

Lastel jätkus soove ja ideid lasteaia sünnipäevaks veel ja veel, kõike ei jõudnudki üles kirjutada. Oma mõtteid jagasid kuueaastased lapsed: Märt Kõiva, Saskia Säinast, Kristjan Soll, Lisanne Reest. Intervjueeris õppealajuhataja Anita Punamäe.

Päkapikud ajaloo radadel

Kadri Mähar

Kuidas kõik algas....

„Tere, Päkapikk! Sellise hellitusnimega otsustati ristida Võru kõige uuem, VI lastepäevakodu. Uus lasteasutus Võru linnas on nüüd valmis. Kõige uuem, kõige suurem, kõige ilusam." Nii kirjutas Võrumaa Teataja eelkäija Töörahva Elu 50 aastat tagasi, kui Võru linna Vabaduse tänavale kerkis põlispuude alla uus lasteaed.

1970-1980

Esimesed kuud polnud päkapikurahvale kerged, sest maja oli küll valmis, kuid selle sisseseadmine nõudis omajagu aega. Lasteaia juhataja Laine Tuul, kes oli ka lasteaia esimene töökas päkapikk, meenutab: *„Sagimist oli palju ning mõnikord sai koju alles hilisõhtul."*

Raskel ajal tulid päkapikkudele appi lapsevanemad, kes ühiskondliku töö korras (iga tulevase lasteaialapse eest 50 tundi) vedasid liivakastidesse liiva, panid üles kiiged ja ronimisredelid, õmblesid voodipesu ning nukuriideid. Käed rüpes ei istunud ka esimesed päkapikumaja õpetajad. Õppetöö planeerimine, lapsepsühholoogia, tundide läbiviimise algtõed - kõigega tuli end kurssi viia.

Terve kuu tegutseti üksmeelselt maja sisustades ja ettevalmistusi tehes ning ühel krõbedal külmarohkel talvepäeval 2. veebruaril 1970. aastal võiski päkapikumaja lõpuks uksed avada. Päkapikud, kes olid iseäranis rõõmsad oma uue maja üle, ei olnud kiidusõnadega kitsid. Üksmeelselt kiideti ehitajaid, sõpru ning kõiki häid abilisi.

Pidupäevale järgnes argipäev, mil kogu maja rahvas sai oma igapäevaste toimetuste juurde asuda.

Esimene päev lastesõimes

Õppetöö, töökasvatus, sport, laul, tants ja mäng täitsid päevast-päeva nii suurte kui väikeste päkapikkude elu. Kaasaegses lasteaias said lapsed õppida basseinis ujumist, võtta kvartslambi valgel päikest ja mängida uhiuuel mänguväljakul.

Lastepäevakodu kroonikast võib lugeda, et kõige paremaid tulemusi 70-ndatel aastatel saavutasid päkapikud just muusikalise kasvatuse alal. Lasteaial oli palju kostüüme, oli ka kahe rühma jagu rahvariideid ning ega peod ise kostüümidele alla jäänud. Muusikaõpetajana töötas Isabella Hurt, kes oli omal alal ületamatu.

Aastal 1975 sai maja uue juhataja, noorusliku ja rõõmsameelse Anne Pugasti, kelle eestvedamisel toimus mitmeid toredaid üritusi: suusamatku, agitbrigaadide ülevaatusi ja ekskursioone.

Aastad möödusid märkamatult ja oligi Päkapikk saanud 10aastaseks. *„Lausa uskumatuna tundub, et kümme aastat on möödunud sellest talvisest päevast, kui Hektor Treiali viimistlejate brigaad Võru linna VI Lastepäevakodu tookordsele juhatajale Laine Tuulele üle andis,"* võib lugeda Töörahva Elu juubeliartiklist.

„Jah, Päkapikk on tubli sammu edasi astunud," tõdevad juubelipeole saabunud külalised. Seda kinnitab ka lasteaia juhataja Anne Pugast ning võtab kümnendi kokku sõnadega: *„Päkapikud on kümne aasta jooksul tubliks sirgunud. Mitmel korral on tuldud rajoonis lasteasutuste sotsialistliku võistluse võitjaks. Kollektiivi naised on haridustöötajate taidlusülevaatuse võitjad, on toodud auhindu spordivõistlustelt, tehakse tervisevõimlemist. Et ikka ise nooreks ja reipaks jääda."* Selle kinnituseks esines selgi päeval päkapikkude naisansambel.

Võru VI Lastepäevakodu naisansambel

1980-1990

Järjekordne juubel seljataga, jätkati päkapikumaja tegemisi endisel kursil. Ikka õppetöö, mäng ning töökasvatus, mida peeti 80-ndatel väga tähtsaks. *„Päkapikulastele tutvustati paljusid elukutseid, käidi ekskursioonidel, kus lapsed said tutvuda praktilise tööga,"* meenutas lasteaia üks staažikamaid päkapikke Aili Põder. *„Uuendusena viidi sisse vene keel, mida hakati õpetama juba viieaastaste laste rühmas,"* meenutas teine staažikas päkapikumaja elanik Aleftina Jagomäe.

Sel ajal osalesid päkapikud ka sotsialistlikus võistluses Viljandi lasteaiaga Midrimaa. Võistelda päkapikkudele meeldis. Sotsialistlikud võistlused toimusid mitmel alal: õppevahendite valmistamine, näitagitatsioon, nukunurgad, lahtised tunnid, loodusnurgad, rühmade puhtus jne.

1980. aastatel oli Päkapikk rajooni baaslastepäevakodu kehalise kasvatuse alal. Virgutusvõimlemised muusika saatel, pulsi mõõtmine ja tunni tiheduse hindamine kuulusid väikeste päkapikulaste argipäeva. Sport ja liikumine olid au sees ka suurte päkapikkude seas. *„Võrkpall, kergejõustik, suusatamine ja isegi laskmine - kõigega said päkapikud hakkama," meenutas Aili Põder.*

Suusamatk Rõuges

Alates 1986. aastast sai päkapikurahvas oma majja uued naabrid: neli rühmaruumi anti Võru I Põhikooli ja Võru III Põhikooli esimese ja teise klassi õpilaste käsutusse. Ruumiga pole priisata, tõdesid päkapikud, kuid võtsid siiski uued elanikud oma sõbralikku perre vastu. Muutused toimusid ka peapäkapikkude osas, 1986. aastal sai uueks peapäkapikuks Anne Plakk ning 1987. aastal Maiga Leetjõe.

Ja oligi käes järjekordne juubel - kahekümnes. *„Taas on põhjust Päkapikku teretada – 20 aasta sünnipäeva puhul,"* kirjutab 1990. aasta 17. veebruaril Võrumaa Teatajas Liina Valper. *„20 aastat on ilus aeg,"* nendib juubelikõnes Maiga Leetjõe ning avaldab tunnustust kõigile tublidele päkapikkudele.

1990-2000

Järgmine aastakümme tõi endaga kaasa suuri muutusi. Eestimaa sai taas vabaks ja iseseisvaks. Seoses sellega vahetus nii raha, hümn, lipp kui ka valitsus. Uued tuuled hakkasid puhuma ka haridusmaastikul. Elu Päkapikus läks edasi uue koolieelse lasteasutuse seaduse ja riikliku õppekava alusel. Hea Alguse rühma tulekuga taasavastati Eestis Johannes Käisi pedagoogika ja taaselustati tema kasvatuspõhimõtted. Lasteasutuste omanikuks said omavalitsused, lasteaiakasvatajatest said lasteaiaõpetajad, rühmatädidest said õpetaja abid.

Päkapiku lasteaial valmis uus õppe- ja arengukava. Mõndagi muutus mängutubades ja õpperuumides. Autode, nukkude ja klotside kõrvele tulid legod, Barbi-nukud ja Memory-mängud. 1990.aastal loodi lasteaeda liikumisõpetaja ametikoht, võimlemistunnid muutusid endiste rividrillidega võrreldes lõbusamaks ja sisukamaks. Korraldati spordipäevi ja -üritusi nii lastele kui ka peredele.

Päkapikud said endale huvitoa, keldrikorrusele puutöö- ja videotoa ning loodusnurga papagoide ja akvaariumiga. Erilist tähelepanu pöörati päkapikumajas sellel ajajärgul näpuosavusele. Kui lapsed said oma oskusi proovile panna huvitoa vahvaid asju meisterdades, siis suured päkapikud olid ametis uute ametikostüümide valmistamisega. Valmisid mitmevärvilised päkapikukostüümid ning mütsid. Lisaks kostüümidele said kõik rühmad endale ka vahvad päkapikkude nimed, mis on kasutusel tänapäevani.

Aili Põderi ja Tiiu Matsini eestvedamisel kooti lasteaia keldrisse paigutatud kangastelgedel Hargla triipudega seelikuriie. Nüüd oli jällegi võimalik rühm lapsi kenadesse rahvarõivastesse riietada. Alates aastast 1997 on lasteaias Päkapikk tegutsenud laste folkloorirühm, kes on Võrus esinemas käinud pea kõikidel maakonna laulu- ja tantsupidudel ning folklooriüritustel.

Päkapiku folkloorirühm esinemas Võru Folkloorifestivalil

Sellesse ajajärku jäävad ka Päkapikumaja suured lastelavastused. Laste, õpetajate ja lastevanemate koostööna toodi publiku ette tõelised suurnäidend, millega sobis kaugemalegi esinema minna.

Lastelavastus Tsirkus

1998. aastal vahetus jälle lasteaia peapäkapikk, kelleks sai seekord suurte kogemustega Liili Pille. Tema eestvõtmisel muutus lasteaed veelgi pere-ja lapsekesksemaks. Päkapikumaja oli ka Võrus üks esimesi, kus moodustati hoolekogu, kellest oli palju abi ning tuge nii suurtele kui ka väikestele päkapikkudele. 13.oktoobril 1999 muudeti lasteaia nimetust ja Võru VI Lastepäevakodu Päkapikk asemel sai maja nimeks Võru Lasteaed Päkapikk.

Järjekordne juubel oli päkapikuiga arvestades üsna auväärne 30.

Väikesed päkapikud tervitamas juubeliaktusel.

2000-2010

Ja olemegi jõudnud Päkapiku lasteaia järgmisse aastakümnesse. Mida võiks sellest kümnendist esile tuua? Kindlasti seda, et 27.novembril 2001 võeti Päkapikk ametlikult tervistedendavate lasteaedade hulka. Päkapikud pidasid oluliseks tagada oma lastele aktiivne liikumine, tervislik toit ja sõbralik õhkkond ning tutvustada neile tervislikke eluviise. Sellesse ajajärku jääb mitmeid huvitavaid terviseprojekte, mille eestvõtjaks oli tervishoiutöötaja Vaike Kepp.

Aastatel 2003-2004 võisid päkapikud rõõmustada lahedamate ruumide üle, nimelt lahkusid Päkapiku majast kooliklassid. Seoses sellega avati uus rühm, suurendati rühmaruume ning 2004. aasta lõpuks täitus ka päkapikkude unistus: saali suurendamine ja uuendamine.

Üks uus ettevõtmine oli ja on praeguseni igakevadine perepäev „Mängumaa”. Alates 2003. aastast kutsuvad päkapikud kõiki sõpru ja eriti lastega peresid oma õuele osa võtma heategevuslikust perepäevast „Mängumaa”. Heategevusürituses osalevad nii lasteaiapere kui ka lapsevanemad ja sponsorid. Neil üritustel kogutakse raha lasteaia õueala ning mängu- ja spordivahendite uuendamiseks.

Mängumaa 2008. aasta mais

2005. aasta sügisel sai päkapikumaja oma perre ka esimese välispäkapiku, nimelt saabus lasteaeda noorsooprogrammi Euroopa Noored raames esimene vabatahtlik Saksamaalt - Verena. Viieteistkümne aasta jooksul on lasteaias töötanud 24 vabatahtlikku kaheteistkümnest riigist.

2006. aastal vahetus peapäkapikk ning päkapikumaja asus juhtima Merike Urm. Paari aasta pärast suurenes päkapikupere jälle, nimelt avati lasteaias uus rühm kõige pisematele päkapikkudele. 2006. aastal töötas Päkapiku lasteaias kolm sõimerühma ja seitse aiarühma. Kokku oli nimekirjas 208 last. Laste igapäevast elu rühmas korraldasid kaks lasteaiaõpetajat ja üks lasteaiaõpetaja abi. Lisaks neile tegelesid lastega veel tervishoiutöötaja, muusika- ja liikumisõpetaja, logopeed. Süvendatult said lapsed tegelda inglise keele, puutöö, judo ja jalgpalliga. Tegutses ka rahvatantsuring ja tüdrukute liikumisring.

2010-2020

Viimane aastakümme on taas möödunud linnulennul. Oma 50. aastapäeva tähistav Võru Lasteaed Päkapikk on jätkuvalt tegus ja toimekas. Oleme rõõmsad, et asume Võru kesklinnas, headeks naabriteks ja koostööpartneriteks Fr. R. Kreutzwaldi Memoriaalmuuseum ja Võru Kesklinna Kool. Oleme õnnelikud oma hubase ja looduslähedase õpiõue üle, mis pakub lastele erinevaid võimalusi aktiivseks tegutsemiseks, mänguks, õuesõppeks. Oleme rõõmsad ka selle üle, et oleme suutnud alles hoida nii palju häid traditsioone ning oleme rõõmsad, et see aastakümme on endaga kaasa toonud palju uut ja põnevat. Oleme rõõmsad, et meie lasteaeaeda jätkub rohkelt väikseid päkapikulapsi ja hoolivaid lapsevanemaid. Oleme rõõmsad, et meil töötavad linna parimad õpetajad ning suurepärane personal. Oleme tänulikud peapäkapikule Merikesele, tema heale abile Anitale ning majanduspäkapikule Georgile. Ainult koos oleme saavutanud selle, kes me oleme ning ainult ühiselt saame minna edasi uude aastakümnesse. Palju õnne Päkapikk, HEA LASTEAIA TEERAJAJA!

Endised päkapikud

Lasteaias on töötanud palju tublisid, pühendunud inimesi, kes kõik on jätnud killukese oma südamest Päkapiku lasteaeda.

Peapäkapikud: 1969-1975 Laine Tuul, 1975-1986 Anne Pugast, 1986-1987 Anne Plakk, 1987-1998 Maiga Leetjõe, 1998-2006 Liili Pille.
Päkapikud-õppejuhid: Marie Orusaar, Virve Kruuda, Tiiu Reiman, Anne Pugast, Kaja Land, Saima Murel, Ille Kikas, Karin Kägo, Ester Peterson.
Majanduspäkapikud: Nikolai Alamaa, Leili Jürgenson, Sirje Tatsi, Aino Lepa.
Esimesed päkapikud: Niina Muromets, Irina Berg, Lea Tamm, Viivi Liiv, Elvi Ploom, Leili Luikpere, Virve Kruuda, Aili Koorm, Aili Põder, Aime Kõiv, Taimi Kelner, Aina Kongo, Helve Taevik, Aleftina Jagomäe, Helgi Jaakson, Ella Taru, Marie Kalk, Ilme Rästa, Leida Hendrikson, Aive Ainsalu, Maimu Ojaveer, Silvi Muru, Vengi Henning, Marie Kivine, Vilma Kimask, Luule Mitt, Ina Mere, Elo Mark, Krista Ovsjannikova, Tiina Selkina, Valli Margarita, Veera Olesk, Tiiu Kuddu, Ilme Ints, Laine Helstein, Linda Puksand, Heda Kala, Maiki Vels, Mae Vaikla, Mare Sikk
Meditsiiniõed: Virve Kohv, Helga Ahelik, Hele Sikk, Vaike Kepp
Muusikapäkapikud: Isabella Hurt, Esta Tappo, Anu Leppiman, Ene Saaron, Lili Vildo, Tiina Rõigas
Lasteaia kauaaegsed päkapikud: Veera Kesa, Lea Tamm, Helgi Tauts, Maiga Leetjõe, Krista Ovsjannikova, Vaike Kepp, Margarita Valli, Heli Parmasson, Juta Mõttus.

Aitäh ütleme veel paljudele tublidele lasteaednikele, kes kunagi päkapikueksami andnud ja päkapikumütsi kandnud!

Praegused päkapikud

Põlispäkapikud (kuni 45 aastat Päkapiku lasteaias): Malle Juhkam, Nadežda Kozatšuk, Lily Nieländer, Piret Kroon, Heli Kirch, Ene Meriloo.

Püsipäkapikud (kuni 30 aastat Päkapiku lasteaias): Liivi Savi, Kadri Mähar, Georg Konksi, Merike Urm, Kaja Jürisoo, Juta Lillemets, Luule Metsla, Vaike Saar, Maire Mõttus, Aire Perk, Eve Rosar, Maie Madi, Elle Kallas, Liina Plaado, Anita Punamäe, Kädi-Heila Vels.

Noorpäkapikud (kuni 10 aastat Päkapiku lasteaias): Kadi Kalda, Marika Schmidt, Maie Kuklane, Monika Märtin, Ülo Ilves, Eevi Toom, Anne Kannimäe, Maie Allas, Merili Tiigi, Piia Savi, Liis Niilus, Liina Vaglakes, Helen Saarnits.

Pisipäkapikud (kuni 5 aastat Päkapiku lasteaias): Avely Põder, Ege Mürkhain, Avelin Oper, Epp Roon, Gerli Klink, Netti Rosenberg, Kadi Kronberg, Kati Umda, Silleriin Simm, Kristiina Strižalova, Tiina Simm, Sirje Kronberg, Tiia Evestus.

Võru Lasteaed Päkapikk 50 aasta pärast

Liivi Savi

Unistaja ja Nöpsiku rühma lapsed lasid oma fantaasial lennata ja mõtisklesid, milline võiks olla Päkapiku lasteaed 50 aasta pärast.

Märt Kõiva: Mina arvan, et lasteaed võiks 50 aasta pärast olla hästi suur. Sees võiks olla ka lift, millega saaks sõita lasteaia katusele ja katuselt viiks liumägi alla basseini. Lastel võiks olla hoovi peal suur bassein, kus saaks sooja ilmaga ujuda ja külma ilmaga uisutada.
Marten Meeling: Mina arvan, et lasteaias võiks olla diskotuba ja laes oleks ka sädelev pall. Lasteaia hoovis oleks veel kuulirada, batuudiväljak ja väike liikluslinnak, kus saaks laste autodega sõita ja liiklust õppida. Hästi suur spordiplats võiks ka olla, kus kõik lapsed saaksid korraga mängida ja sportida ning seal oleks palju erinevaid spordivahendeid.
Kristjan Soll: 50 aasta pärast võiks olla hõljuv kolmnurga kujuga lasteaed ja lapsi teenindaksid robotid. Lasteaias võiks olla lahedamad mänguasjad ja hoovis rohkem mängumajasid ning erinevaid kiikesid. Lasteaias võiks olla rohkem selliseid tegevusi, mis teevad lapsi rõõmsamaks. Lasteaias oleks siis oma kohvik, kust saaks kooki ja saiakesi osta (tasuta). Lasteaias võiks olla ka seiklusrada, kus saaks ronida ja hüpata.
Grete Karba: Lasteaed on siis palju suurem kui praegu ja seal oleks erinevad teematoad – näiteks basseinituba, sporditua, batuuditua. Lapsed võiksid ise lasteaia ruumides vabalt ringi käia. Lasteaias võiks olla suur söökla, kus kõik lapsed saaksid koos süüa ning bassein nii toas kui ka õues. Lisaks õpetajatele töötaksid lasteaias ka robotid.

Keitlin Torn: Lasteaias võiks olla hästi suur mängutuba, kus saaks ka rulluisutada ja rulaga sõita. Veel oleks kohvik ja eraldi söögituba, kus lapsed saavad ise valida, mida süüa tahavad. Meisterdamise toas oleks oleks palju erinevaid vahendeid, mida kasutada ja millest huvitavaid asju teha. Võiks olla ka selline pood, kus lapsed saaksid käia endale mängult erinevaid asju ostmas – seal poes oleksid asjad, mida lapsed oma rühma tahavad. Värvimistoas oleks palju värviraamatuid ja võiks joonistada erinevate asjade peale ja kõikide vahenditega, mis seal olemas on. Oleks tore, kui lapsed võiksid ise valida, kus toas nad tegutsevad ja mida seal teevad.

Joosep Adamson: Siis on lasteaed juba 100 aastane. Kindlasti on lasteaed tugev, tugevamast kivist ja teist värvi. Lasteaias ikka süüakse, õpitakse, lauldakse, mängitakse. Siis on robotkokad, kes teevad süüa, et päris kokad ei peaks nii palju tööd tegema. Lastel on mänguautod, millel on haaratsid, et saaks masinat paigal hoida ühe koha peal ja ainult rattad käiksid ringi. Lasteaia uksed tuleksid ise lahti, on sellised andurid, mis tuvastavad, kui inimene on ukse taga ja teeb ukse lahti.

Andris Luksepp: Mänguasjad muutuvad tugevamaks ja uuemaks. Õpetajad on ka uuemad. Aknad oleksid uuemad ja toolid ka. Lasteaias on robotid, kes aitavad õpetajaid, et nad saaks puhata. Narivoodid võiks siis olla, et oleks toredam.

Ranel Kitsik: Ma arvan, et selline, et enam ei ole väga ilus, sest majad hakkavad ju kunagi roostetama ka. Äkki on mingid uued mänguasjad ja tuba natuke suurem. Siis ei õpita nii palju, tehakse midagi muud, aga ma praegu ei tea, mida.

Otto Karl Kongas: 50 aasta pärast aitavad robotid kõike teha – näiteks kui tahad enda tooli kõrgemaks, siis tellid telefonist.

Simon Henno ja Rayan Org: Legod oleks siis teistsugused – nagu võlulegod, mis liiguvad ise.

Egert Luksepp: Mänguasjad oleksid uued ja voodid 5-korruselised, sest lapsi on rohkem ja muidu ei mahu ära.

Laura Viiask: Legolaud oleks teistsugune – selline, mis paistab läbi. Rühmi võiks siis rohkem olla, et rohkem inimesi saaks siin töötada.
Sebastian Vahemets: Siis on legolauad sellised, et kõik legod on värvi järgi sorteeritud ja nii, et ruudukujulised on ühes hunnikus ja ristkülikukujulised teises hunnikus.
David Laud: Robotid aitavad tuletõrjekellasid kinni panna.
Sandra Pähn: Siis võiks söök olla kogu aeg sama – pannkoogid ja frikadellisupp.
Kaire Ivanova: Iga päev on siis joogiks kakao.
Saskia Säinast: Kõigil lastel oleks ukulele.
Kaspar Kukk: Lasteaed võiks olla K tähe kujuline. Õues võiks olla maja kõrgune liumägi lastele alates viiest aastast. Tubade vahel võiks olla rohkem käike. Kui vaja võiks lapsed saada olla pimedas. Õues võiks olla paviljonidel pöördseinad. Riis ja kalakaste võiks olla 2 korda nädalas. Lasteaias võiks ikka mõni õpetaja ka olla. Igas rühmas võiks olla 20 last, siis poleks nii palju lärmi.
Kelly Vago: Siin võiks olla uued asjad. Mänguasjad võiksid olla teistsugused. Lasteaia seinad võiksid olla lillelised. Aknad võiksid olla pisemad, et külm sisse ei saa. Õues võiks olla rohkem puid. Õue mänge peab olema rohkem. Söögiks võiks olla mannavaht ja joogiks kraanivesi ning magustoiduks muffinid. Õues võiks olla pallimängud.

Unistaja ja Nõpsiku rühma lapsi küsitlesid Kati Umda, Liina Vaglakes, Marika Schmidt.

Kutsume sõbrad peole!

Gerli Kink

Et külalised teaksid, millal ja kuhu peole tulla, peavad nad saama kutsed. Et olla täiesti kindel, et kutsed nendeni jõuavad, otsustasid kaks väikest ja kaks suurt päkapikku käia isiklikult kutseid üle andmas. Kohale oli tarvis viia üle 70-ne kutse.

Mis seal salata, kuna maht oli üsna suur, siis saatsime enamus kutseid siiski postiga ning isiklikult viisime kohale üle 20-ne kutse. Inimeste üllatus oli suur, kui veebruari alguses oli näha päkapikke liikvel. Enamus tõdes hämmeldunult, et päkapikud ikkagi ei maga kunagi ja on äärmiselt töökad. Päkapikud võeti igal pool vastu suure naeratuse ja sooja südamega. Väikesed päkapikud olid väga tublid, tragid ja sõnaosavad. Meie läbitud teekond oli väga lõbus ja meeleolukas.

Kutse üleandmine Võrumaa Spordikeskuses

Teel Okasroosikese lasteaeda

Metsavana konverentsiga avati Võru Lasteaia Päkapikk 50. sünnipäevale pühendatud näitus

Anita Punamäe

4.veebruaril avati Võrumaa Keskraamatukogu lasteosakonnas Metsavana konverentsiga Võru Lasteaed Päkapikk 50. sünnipäevale pühendatud näitus "Kõigest on kasu!"

Konverentsil esitlesid LA Päkapikk lapsed keskkonnaprojekti "Kuidas tekivad jäätmed ja mis me nendega teeme" käigus õpitud tarkusi. Konverentsikülalisteks olid Võru lasteaedade Punamütsike ja Okasroosike lapsed.

Saskia ettekannet tegemas.

Lisanne ja Christofer ettekannet tegemas.

Virgutusvõimlemine ettekannete vahel.

Päkapikkude juubelinäitus koosneb kolmest osast:

TÄHESAALIS keskkonnaprojekti käigus õpitud tarkused ja valminud meisterdused.
KOJULAENUTUSES fotonäitus LA Päkapikk mitmekülgsetest tegusatest päevadest.
KLAASKAPIS LA Päkapikk töötajate valmistatud õppevahendid ja käsitöö.

Nöpsiku, Helliku, Unistaja ja Dilidoni rühma kokkuvõte projektist "Kuidas tekivad jäätmed ja mida me nendega teeme".

Näitust saab vaadata 14. märtsini.

Lasterühmade külastused palume kokku leppida laste@lib.werro.ee või 782 1945.

Dilidonid alustasid lasteaia juubelisünnipäeva ettevalmistustega juba varakult

Kädi-Heila Vels

„TORDIPÄEV, MORSIPÄEV, SÜNNIPÄEV ON TORE PÄEV. KINGIPÄEV, KRINGLIPÄEV, SEE ON SINU PÄEV…"

Direktorit portreteerimas

Valik valminud portreesid

Valmimas on õnnitluskaardid

Toakaunistusi meisterdamas

VÕRU LASTEAED PÄKAPIKK

50

Ooo päkapikk-pikk-pikk….

Kadi Kronberg ja Piret Kroon

Päkapikk ise võib ju olla väike nagu tuletikk, aga Päkapiku lasteaia sünnipäeva ootamine on olnud küll pikk-pikk-pikk! Hampelid on harjutanud laule ja isegi lõunaunest äratavad just sünnipäeval kõlavad lood. Tüdrukud on õppinud tantse ja nii mõnigi ema on ka tantsutrenni toodud.

Lapsed kuulavad kannatlikult, kuidas Kadi kannelt mängib, sest kes see tahaks esinemisel häbisse jääda. Loore Mirell palus oma vanematel endale ka kandle muretseda, et toeks olla.

Koos Pireti ja Maiega lõigati ja liimiti värvilisi lilli.

Sünnipäeva askelduste kõrval on Hampelid ka külalisi vastu võtnud. Kati õde oli terve päeva Pireti töövarjuks ja kindlasti tundis sellest kõige rohkem rõõmu Kati.

Ühel päeval aga külastas meid Metsavana, kellega rääkisime prügist. Kahjuks tungis meie juurde ka üks kutsumata külaline – hr Haigus. Tema pärast on meie muidu nii rohkearvuline pere vähenenud, kuid loodame, et sünnipäevaks on kõik jälle kohal.

Muide, see 50 aastat pole ikka üldse palju, sest Lisaana arvates oleks Päkapikule kõige sobivam kingitus L.O.L. nukud!

Jätkuvat lapsemeelsust, armas lasteaed!

Päkade rühma jaanuar

Anne Kannimäe

Oh seda rõõmu, toiduga lubatakse mängida.

Kui kelgumäele ei saa, siis tuleb leppida liumäega.

Päkapikkude koorekommid

Päkapikud on ju teada-tuntud kommimeistrid. Seekord valmivad siis juubeliks koorekommid. Nagu piltidelt näha saavad sellega hakkama ka kõige pisemad päkapikulapsed.

KOOSTISAINED
50 gr magedat võid
450 gr suhkrut
300 ml 35 % rõõska koort koor
150 ml piima
45 ml vett

1) Määrige rasvainega 20 cm küljepikkusega madal kandiline küpsetusvorm. Pange või, suhkur, koor, piim ja vesi paksupõhjalisse kastrulisse. Kuumutage kergelt, kuni suhkur on lahustunud.
2) Keetke, kuni külma vette valatud lusikatäis kreemi moodustab pehme palli.
3) Tõstke kastrul tulelt ja kloppige tugevalt, kuni segu hakkab paksenema.
4) Valage kreem ettevalmistatud vormi. Laske segul jahtuda, tõmmake kreemile terava noaga ruudustik. Laske seista kuni kreem on tahenenud.
5) Kummutage lauale ja pöörake ümber. Lõigake pikateralise noaga kuubikuteks.

Väiksed Ninatargad tööhoos

Päkapikulapse lugu

Luule Metsla

Suusi oli 2 aastane ja ta arvas, et ta on päkapikk. Jõulude ajal pani ema Suusile ja ta vennale Sillule pähe päkapikumütsid ja ütles, et ongi nagu päris päkapikud. Suusi mamma Sofi oli küll kindlasti päkapikk, sest ta töötas Päkapiku lasteaias. Suusi tahtis ka lasteaeda minna, aga emme ütles, et kasva veel natuke.

Suusi ei teadnud küll päris täpselt, mida mamma lasteaias tegi, aga ta arvas, et mamma käis lasteaias päkapikulastega mängimas. Kui mamma õhtul lasteaiast koju tuli ja Suusi temaga mängida tahtis, siis emme ütles ikka, et mamma tahab nüüd puhata. Siis see mamma tormaski kööki, metsa või aiamaale puhkama. Ühel päeval rääkis mamma, et ta saab pensionile, mis pidi tähendama välja teenitud puhkust. Seega Suusil ei olnud enam üldse mammaga mängimise lootust. Tuli oodata vennakese suuremaks kasvamist.

Suusi oli kõik need päkapiku-asjad endale selgeks teinud. Kui laps sündis, oli ta päkapikulaps. Siis sai temast pärispäkapikk ja seejärel, kui juuksed läksid halliks ja nägemine viletsaks jäi - justnagu mamma Sofil - sai temast väärikas päkapikk. Suusi oli enda meelest kaval ja tark päkapikulaps. Alati ei tasu aga lapsel ennast liiga targana näidata, sest muidu peab kõike ise tegema ja emme ei tassiks teda süles, kui laps ei viitsi enam kõndida.

Ühel päeval aga oleks ta peaaegu enda tarkuse reetnud. Autosõit oli liiga pikk ning Suusi leidis, et natuke jonnimist tuleks kasuks. Hädine laps võetakse ikka natukeseks turvatoolist välja.

Mamma aga pakkus välja, et nad võiksid Suusiga hakata numbreid loendama. Siis Suusi vihastas ja ütles kurjalt: „Ma olen pisike. Ma ei pea veel oskama!“ Miskipärast hakkasid mamma ja emme naerma. Suusi ei hakanud igaks juhuks ütlema, et ta oskab juba numbreid ühest neljani loendada. Ta oskas veel paljusid asju teha, aga ta ei öelnud enam midagi. Muidu poleks lootustki, et mamma temaga mängiks ja teda õpetaks. Kindlasti öeldaks siis, et Suusi on suur tüdruk ja peab ise hakkama saama.

Suusi oli emme meelest vilets sööja. Aga emme ei teadnud alati, mida laps tahtis ja vahel tahtis Suusi lihtsalt kommi. Mamma ütles, et kui palju kommi süüa, siis kasvab liiga suureks, sest kommis on e-ained, mis teevad päkapikkudele palju kurja. Need, kes olid liiga suureks kasvanud, need siis vist olidki inimesed. Kuigi mamma lasteaias olid onu Georg ja onu Ülo päris suured, olid nad ikkagi päkapikud ja muidugi tädi Anita oli ka päkapikk, ainult, et ta unustas selle vahepeal lihtsalt ära. Võib-olla oli selle kommisöömise juures ka mingi konks, aga seda Suusi ei teadnud.

Mamma ütles ühel päeval, et igast inimesest ei saa ikka päkapikku. Mida ta küll sellega mõtles? See lause pööras kõik senised Suusi päkapikuteooriad pea peale. Päkapikust pidi saama inimene, mitte vastupidi. See oleks nagu maasikamoos, mis kukkus vaiba sisse ja siis tuli see moos nagu iseenesest vaiba seest tagurpidi ilma näppe määrimata kaussi tagasi. See ei saanud niimoodi olla!

Ühel päeval tuli mamma lasteaiast ja ütles, et lasteaial on ümmargune sünnipäev. Vot see oli juba väga loll lause mamma suust. Kuidas saab olla aial sünnipäev?

Päkapikulapse lugu

Sünnipäevad on ikka ainult inimestel. Ja päevad ei ole ümmargused. Päevad algavad ärkamisega ja lõpevad magamaminekuga ja mis seal ümmargust on? Siis arvas emme, et mamma võiks lasteaia sünnipäevale ka nende tuttava jõuluvana kutsuda. Kas suured siis seda ei tea, et jõuluvana läheb peale kingituste jagamist magama? Mamma veel rääkis, et sellel aastal tuleb jõuluvana kostüüm saata keemilisse puhastusse. Jõulude ajal ütles emme veel jõuluvanale, et too võib habeme nüüd maha ajada, sest järgmisteks jõuludeks kasvab aasta ajaga uus. No see oleks küll päris naljaks, kui jõuluvana tuleks unisena, pidžaamas ja ilma habemeta lasteaia sünnipäevale. No ja kui ta kogu aeg on nüüd maganud ja pole söönud midagi, siis on ta lihtsalt üks kõhn onu, kelle veidra välimuse üle kõik naeraksid.

Ja kuidas see jõuluvana üldse teada saaks, et lasteaial on sünnipäev? Põhjanabal olevat jää ära sulanud ja kuidas siis sinna üldse kiri pärale jõuab? Mamma ütles veel, et tänapäeval pole enam selliseid ägedaid postiljone, nagu Contra omal ajal oli. See Contra oli vist kah päkapikk? Suusi telekast nägi, et ta oli imelikes riietes, sassis juustega ning kogu aeg jooksis paljajalu. Võib-olla oligi olemas veel mingi imelik sort päkapikke - päkapikk-inimesed, kes polnud enam nagu päris päkapikud, aga inimese mõõtu kah välja ei andnud.

Selle lause juures jäi päkapikk Suusi magama. Unes nägi ta veel lasteaeda, suurt sünnipäevatorti, õues mängivaid päkapikulapsi ja mammat koos nendega hullamas. Üks oli nüüd kindel, Suusi tahtis kah lasteaeda minna. Kindlasti mängib mamma Sofi seal ka temaga!

Peale sööki on lapsed tavalisel potiringil.
Roald tuleb suure poti pealt ja jääb lapsi jälgima.
Klaudia: „Roald, mine ära pissimajast!”

Anne: „Kas tuul puhub su ümber?”
Roland paneb selle peale käed puusa ja teatab:
„Ei, ma olen tugev mees.”

Klaudia Kadile: „Sa ei ole kuri”
Kadi: „Siis olen, kui sa sõna ei kuula ja riidesse ei pane”
Klaudia ohkab ja lausub: „Ära ole kuri, ole rõõmus”

Roland sööb kahe suupoolega lund.
Anne: „Kuidas lumi maitseb?”
Roland: „See on nii hapu.”

Helliku rühma poisid lähevad Kadri juurest lauluproovist. Anita sätib koridoris parajasti üles portreede näitust. Poisid jäävad teda korraks silmitsema. Oliver: "Mida sa teed?". Anita: "Panen portreesid üles." Oliver vaatab teda mõistmatult, kehitab õlgu ning lausub sõpradele: "Mis asjad need proteesid on?"

Palju õnne!

Märtsikuu sünnipäev
PALJU ÕNNE!

ENE TIISLER 29.03

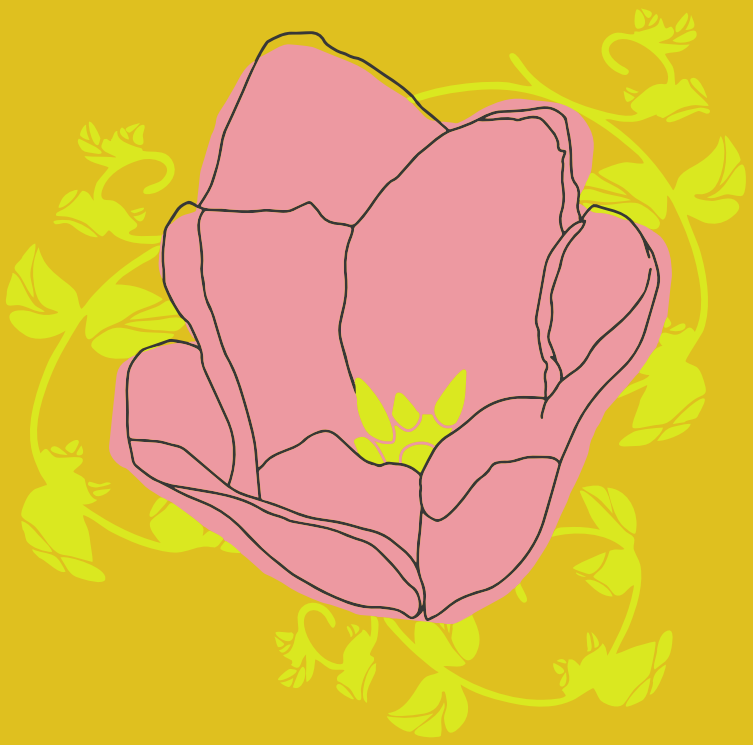

VÕRU LASTEAED PÄKAPIKK

50

SÜNNIPÄEVANÄDAL

25.02-28.02.2020

TEISIPÄEV (25.02)

7.00-9.00 Hommikutervitus

10.00-12.30 Päkapiku lasteaia õuepäev

KOLMAPÄEV (26.02)

Avatud uste päev

15.00-18.00 Sünnipäevakohvik lasteaia saalis

NELJAPÄEV (27.02)

15.00-18.00 Päkapiku lasteaia laat Võru keskväljakul

16.00 Rongkäik (Vabaduse, Kreutzwaldi, Katariina allee, Võru keskväljak)

16.30 Ühislaulmine

REEDE (28.02)

10.00 Sünnipäevatrall Päkapiku lasteaia lastele

Lasteaia sünnipäevanäitus lasteraamatukogus avatud 4.02 - 14.03.2020

Märtsikuu sündmused

2.03 *Kätepesu koolitus 3. 9. ja 5 rühmas.*

3.03 *Kell 11.00 Unistaja rühma lasteraamatukogu külastus.*

4.03 *Kell 15.15 teater "Nipitiri" etendusega JÄRVEPEEGLI SALADUS. Kõik elusolendid vajavad puhast vett, sest vesi on elu alus.*

9.03 *Päkapikud tähistavad naistepäeva.*

10.03 *Kell 15.15 projekt "Tunnen, tean, oskan!" Külas Kaitseliit.*

13.03 *Päkapikud tähistavad emakeelepäeva.*

20.03 *Päkapikud tähistavad kevade algust.*

25.03 *Kell 9.15 ja 10.15 projekt "Tunnen, tean, oskan!" Külas Naiskodukaitse - kodused varud, kuidas elada ilma elektrita.*

Toimetas: Kadri Mähar
Suur tänu kõikidele kaasautoritele!

VÕRU LASTEAED PÄKAPIKK